

Отже, як бачимо, в українську мову вже ввійшло багато біржових жаргонізмів, що досить активно використовуються суб'єктами, які діють на фондовому ринку. Більшість із них з англійської та російської мов. Проте варто зазначити, що це далеко не всі сленгові слова. На цьому, на думку авторів, процес збагачення нашої мови такими словами не завершився, оскільки фондовий ринок так само, як і мова, є динамічною системою. Тому згодом обов'язково будуть з'являтися нові сленгові утворення у біржовій сфері.

Література

1. Белаш А. В. Сленг та його роль у сучасній комунікації / А. В. Белаш // Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. – 2012. – № 9. – С. 12–16.
2. Сучасний тлумачний словник української мови / [авт.-уклад. Дубічинський В. В.]. – Х.: ШКОЛА, 2006. – 1008 с.
3. Берлач А. І. Організаційно-правові основи біржової діяльності / Берлач А. І., Берлач Н. А., Ілларіонов Ю. В. – К. : Фенікс, 2000. – 336 с.
4. Сохацька О. М. Біржова справа / О. М. Сохацька. – Тернопіль: Карт-бланш, 2008. – 632 с.

УДК 347.955:346.1(043.2)

Бородін А. А., студент

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Бондарчук В. Ю., студент,

Юридичний факультет, Східноєвропейський

національний університет ім. Лесі Українки, м. Луцьк

Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ КАСАЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ ГОСПОДАРСЬКОГО СУДОЧИНСТВА)

Вищий господарський суд України є спеціальним судом касаційної інстанції та вищим судовим органом господарських судів. Ця норма закріплена у ст. 31 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [1].

У Вищому господарському суді можуть утворюватися судові палати з розгляду окремих категорій справ за визначеною спеціалізацією в межах відповідної спеціальної судової юрисдикції.

До складу Вищого господарського суду України входять: голова суду, заступники голови суду, судді, обрані на посаду безстроково [1].

Вищий господарський суд: розглядає в касаційному порядку справи господарської судової юрисдикції, а також інші справи у випадках, визначених процесуальним законом; веде та аналізує судову

статистику, вивчає й узагальнює судову практику; надає методичну допомогу судам нижчого рівня з метою однакового застосування норм Конституції України та законів у судовій практиці на основі її узагальнення та аналізу судової статистики; дає спеціалізованим судам нижчого рівня рекомендаційні роз'яснення з питань застосування законодавства щодо вирішення справ відповідної судової юрисдикції [3, с. 14].

У Вищому господарському суді для вирішення організаційних питань діє Пленум Вищого спеціалізованого суду діє у складі всіх суддів вищого спеціалізованого суду для вирішення питань, пов'язаних із забезпеченням єдності судової практики у справах відповідної судової юрисдикції, та інших питань, віднесених до його повноважень.

При Вищому господарському суді можуть утворюватися науково-консультативні структури. Науково-консультативна рада створюється при Вищому господарському суді для опрацювання питань, пов'язаних з роз'ясненням законодавства, а також для надання висновків щодо проектів законів та інших нормативно-правових актів та з інших питань, пов'язаних з необхідністю наукового забезпечення діяльності Вищого господарського суду. Порядок організації та діяльності Науково-консультативної ради визначається положенням, що затверджується Пленумом Вищого господарського суду.

Інституту касації властиві дві риси:

— цей інститут притаманний інстанційній системі судочинства, за якої процедуру касації здійснює спеціальний судовий орган, який виконує виключно функцію перегляду і є вищою і кінцевою інстанцією, судові акти якої є остаточними та оскарженню не підлягають;

— суд касаційної інстанції виключно перевіряє відповідність судового рішення правовим нормам, не досліджуючи судових доказів, які були встановлені нижчестоящими судовими інстанціями [4, с. 257].

Основним джерелом права при вирішенні господарських спорів є Конституція України норми якої є нормами прямої дії, тому Вищий господарський суд у своїй діяльності перевіряє всі нормативно-правові акти на відповідність Конституції України. Отже, Конституція України є основним джерелом права під час здійснення правосуддя.

Розгляд справ у господарських судах відкритий, за винятком випадків, коли це суперечить вимогам охорони державної, комерційної або банківської таємниці, або коли сторони чи одна із сторін обґрунтовано вимагають конфіденційного розгляду справи і подають відповідне клопотання до початку розгляду справи по суті.

Слід підкреслити, що гласними мають бути не лише розгляд справи у судовому засіданні, але й інші елементи судочинства. Серед них особливе значення має доступність судових актів для загального ознайомлення, тобто гласність підсумкового етапу судочинства. На сьогоднішній день питання про доступність судових рішень врегульоване Законом України «Про доступ до судових рішень» від 22 лютого 2005 р. № 3262-IV [2]. На нашу думку, саме у касаційному судочинстві принцип гласності повинен реалізовуватися, насамперед, шляхом забезпечення максимальної доступності судових рішень, яка тут важливіша, ніж публічність судового розгляду. Касаційні акти, окрім значення для учасників конкретної судової справи, являють собою чималий інтерес для всіх суб'єктів господарювання. Тому до постанов касаційної інстанції не можна ставитися як до звичайних судових актів, оскільки вони містять інформацію, що має значення для невизначеного кола осіб. Держава зобов'язана забезпечити актам касаційної інстанції загальнодоступність, встановивши єдиний нормативний порядок їх публікації у засобах масової інформації.

Отже, Вищий господарський суд України є важливою ланкою спеціальних судів України. Його діяльність забезпечує однакове застосування законів судами першої та апеляційної інстанцій та забезпечує більш якісне та професійне судочинство.

Література

1. Про доступ до судових рішень: Закон України від 22.12.2005 р. із змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 15. – Ст. 128.
2. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 07.07.2010 р. із змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 41-42, № 43, № 44-45. – Ст. 529.
3. Господарське процесуальне право: Навч. посіб. / За ред. Балюк І. А. – К.: КНЕУ, 2008. – 224 с.
4. Господарське процесуальне право України: підручник / За ред. О. І. Харитонові. — К.: Істина, 2008. — 360 с.